

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY (EU) 2018/1695

ze dne 6. listopadu 2018,

kteřou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o dobu použití volitelného mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů a mechanismu rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Daňové podvody v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) vedou ke značným rozpočtovým ztrátám a mají dopad na fungování vnitřního trhu.
- (2) Článek 199a směrnice Rady 2006/112/ES ⁽³⁾ umožňuje členským státům stanovit, že osobou povinnou odvést daň z přidané hodnoty za dodání zboží nebo poskytnutí služeb uvedené v dotyčném článku je osoba povinná k dani, jíž je toto zboží dodáno nebo jíž jsou tyto služby poskytnuty (mechanismus přenesení daňové povinnosti); cílem tohoto ustanovení je pohotově řešit problém podvodů na bázi chybějícího obchodníka při obchodech uvnitř Společenství. Členské státy mohou tento mechanismus používat do 31. prosince 2018 a po dobu alespoň dvou let.
- (3) Zvláštní opatření mechanismu rychlé reakce stanovené článkem 199b směrnice 2006/112/ES nabízí členským státům rychlejší postup zavedení mechanismu přenesení daňové povinnosti, pokud jde o určitá dodání zboží a poskytnutí služeb, za účelem boje proti náhlým a rozsáhlým podvodům, které mohou vést ke značným a nenapravitelným finančním ztrátám. V souladu s článkem 3 směrnice Rady 2013/42/EU ⁽⁴⁾ mohou členské státy používat zvláštní opatření mechanismu rychlé reakce do 31. prosince 2018.
- (4) Dne 8. března 2018 předložila Komise zprávu Radě a Evropskému parlamentu o účincích článků 199a a 199b směrnice 2006/112/ES v oblasti boje proti podvodům (dále jen „zpráva“).
- (5) Podle zprávy členské státy a zúčastněné strany obecně považují mechanismus přenesení daňové povinnosti stanovený článkem 199a směrnice 2006/112/ES za účelný a účinný dočasný nástroj v boji proti podvodům v oblasti DPH v příslušných odvětvích nebo při předcházení těmto podvodům. Požadavek na minimální období dvou let pro použití opatření stanovený v čl. 199a odst. 1 směrnice 2006/112/ES se ukázal být překážkou pro některé členské státy, které chtěly zavést mechanismus přenesení daňové povinnosti a tuto podmínku nesplňovaly. Proto by měl být požadavek na minimální dobu dvou let z uvedeného ustanovení vypuštěn.
- (6) Přestože zvláštní opatření mechanismu rychlé reakce stanovené v článku 199b směrnice 2006/112/ES nebylo nikdy skutečně využito, členské státy se domnívají, že by mělo být zachováno jako užitečný nástroj a preventivní opatření proti mimořádným případům podvodů v oblasti DPH.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 3. října 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 11. července 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2013/42/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o mechanismus rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH (Úř. věst. L 201, 26.7.2013, s. 1).

- (7) Vzhledem ke zjištěním a závěrům zprávy se zdá, že opatření stanovená v člancích 199a a 199b směrnice 2006/112/ES se osvědčila jako užitečná dočasná a cílená opatření k boji proti podvodům v oblasti DPH. Doba platnosti těchto opatření má uplynout dne 31. prosince 2018 a členské státy by poté přišly o účinný nástroj v boji proti podvodům v oblasti DPH. Proto je vhodné použitelnost těchto opatření prodloužit na omezenou dobu, dokud nevstoupí v platnost konečný režim DPH.
- (8) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) V čl. 199a odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou do 30. června 2022 stanovit, že osobou povinnou odvést daň je osoba povinná k dani, jíž je dodáno některé z tohoto zboží nebo poskytnuta některá z těchto služeb.“.

- 2) Článek 199b se nahrazuje tímto:

„Článek 199b

1. V naléhavě nutných případech a v souladu s odstavci 2 a 3 může členský stát odchýlně od článku 193 určit za osobu povinnou odvést daň z určitého dodání zboží či poskytnutí služeb pořizovatele tohoto zboží nebo příjemce těchto služeb, jakožto zvláštní opatření mechanismu rychlé reakce za účelem boje proti náhlým a rozsáhlým podvodům, které mohou vést ke značným a nenapravitelným finančním ztrátám.

Toto zvláštní opatření mechanismu rychlé reakce podléhá náležitým kontrolním opatřením dotčeného členského státu, pokud jde o osoby povinné k dani dodávající zboží nebo poskytující služby, na které se toto opatření vztahuje, a zůstává v platnosti po dobu nepřesahující devět měsíců.

2. Členský stát, který si přeje zavést zvláštní opatření mechanismu rychlé reakce podle odstavce 1, předloží Komisi oznámení prostřednictvím standardizovaného formuláře stanoveného podle odstavce 4 a zároveň toto oznámení zašle ostatním členským státům. Členský stát Komisi poskytne informace upřesňující dotčené odvětví, druh a charakteristiku podvodu, důvody naléhavé nutnosti, náhlou a rozsáhlou povahu podvodu a jeho důsledky v podobě značných a nenapravitelných finančních ztrát. Pokud se Komise domnívá, že nemá k dispozici veškeré potřebné informace, kontaktuje do dvou týdnů od obdržení oznámení dotčený členský stát a upřesní, které dodatečné údaje požaduje. Veškeré dodatečné údaje poskytnuté dotčeným členským státem Komisi se zároveň zasílají ostatním členským státům. Nejsou-li poskytnuté dodatečné údaje dostačující, Komise o tom dotčený členský stát informuje do jednoho týdne.

Členský stát, který hodlá zavést zvláštní opatření mechanismu rychlé reakce podle odstavce 1 tohoto článku, zároveň podá Komisi žádost postupem podle čl. 395 odst. 2 a 3.

V naléhavě nutných případech uvedených v odstavci 1 tohoto článku musí být postup stanovený v čl. 395 odst. 2 a 3 ukončen do šesti měsíců ode dne, kdy Komise obdrží žádost.

3. Jakmile má Komise k dispozici veškeré informace, které považuje za nezbytné k posouzení oznámení podle odst. 2 prvního pododstavce, informuje o tom členské státy. Pokud má vůči zvláštnímu opatření mechanismu rychlé reakce námitky, vypracuje do jednoho měsíce od obdržení oznámení negativní stanovisko a informuje o něm dotčený členský stát a výbor pro DPH. Pokud námitky nemá, potvrdí tuto skutečnost ve stejné lhůtě písemně dotčenému členskému státu a výboru pro DPH. Členský stát může zvláštní opatření mechanismu rychlé reakce přijmout ode dne obdržení uvedeného potvrzení. Při posuzování oznámení vezme Komise v úvahu písemně zasláný názor jakéhokoli jiného členského státu.

4. Komise přijme prováděcí akt, kterým se stanoví standardizovaný formulář pro předložení oznámení o zvláštním opatření mechanismu rychlé reakce podle odstavce 2 a pro poskytnutí informací podle odst. 2 prvního pododstavce. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle odstavce 5.

5. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*) a výborem pro tento účel je výbor zřízený článkem 58 nařízení Rady (EU) č. 904/2010 (**).

6. Zvláštní opatření mechanismu rychlé reakce podle odstavce 1 se použije do 30. června 2022.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(**) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).“

3) V článku 395 se zrušuje odstavec 5.

Článek 2

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 3

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 6. listopadu 2018.

Za Radu
předseda
H. LÖGER